Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26228
Copyright: Admont, Benediktinerstift

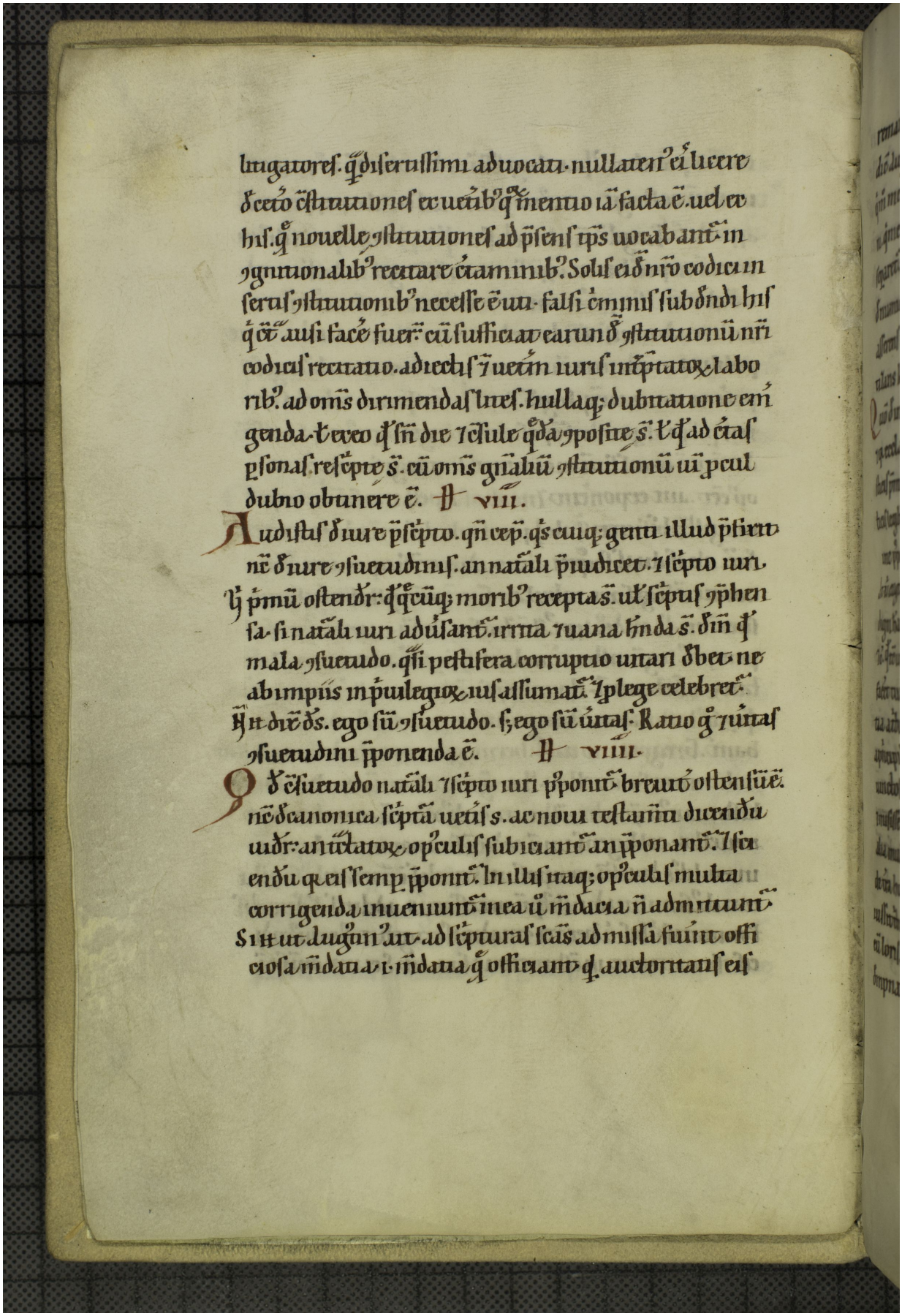

litigatores. q̃ diserissimi aduocati. nullatenus ei licere
de certo constitutione. ex uetib̃ q̃ mentio iam facta est. uel ex
his. q̃ nouelle constitutiones ad presens ipse uocabantur. in
ignitionalib̃ recitare etiam inuitib̃. Solis eis de nro codice in
seruis constitutionib̃ necesse est uti. falsi emmis sub dni his
q̃ cōstitutiones fuerint. cū sufficiat earum constitutionū nri
codicis recitatio. adiectis ueteribus iuris interpretatorib̃ labo
ribus. ad omnes dirimendas lites. nullaq; dubitatione emen
genda. Et eveo q̃ sin die festule quod apposite s. Et q̃ ad etas
personas respecte s. cū omnes qualiū constitutionū ui percul
dubio obtinere et. ℣ VIII.

Audistis de iure per septem. qui cep. qs enim; gentes illud perfecte
nec de iure consuetudinis. an natali pertinere. Et septem iuri.
Et primū ostendit: q̃ q̃cūq; moribus recepta s. ut sepus phen
sa. si natali iuri adusantur. irrita tuana binda s. dicit q̃
mala consuetudo. q̃ si pestifera corruptio uitari debet ne
ab impius in pulegiorib̃ iuis assumatur. Et plege celebretur.
Hic die ds. ego sū consuetudo. s; ego sū uitas. Ratio q̃ uitas
consuetudini preponenda est. ℣ VIII.

Q de consuetudo natali et septem iuri preponitur breuiter ostendit est.
nec de canonica septua uetis s. ac nouu testamentu dicendu
uidet: an uetatorib̃ operibus subiciantur an preponantur. Et sci
endu q̃ eis semper preponitur. In illis itaq; operibus multa
corrigenda inuenimus in ea ū mandacia ñ admittuntur.
Sicut ut dugon' aut ad septuras sacras admissa fuerint offi
ciosa mandata. i. mandata q̃ officiantur q̃ auctoritatis eis